

Resolució 519/2020, de 23 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 477/2020

Administració reclamada: Departament de Justícia

Informació reclamada: Visites d'autoritats i altres de caràcter no personal a determinades presons.

Sentit de la Resolució: Inadmissió.

Resum: L'article 42.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions davant la GAIP s'han d'interposar en el termini d'un mes de la resolució i l'article 32.1.d especifica que aquest mateix termini s'ha de computar des del venciment del termini previst per l'article 36.1 LTAIPBG per facilitar la informació, quan l'objecte de la reclamació no és la declaració del dret d'accés, sinó l'accés efectiu a la informació que ja ha estat objecte d'una resolució estimatòria. Així mateix, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que infringeixen, entre altres, els terminis establerts per l'article 32 del Reglament.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Periodistes. Terminis. Autoritats i alts càrrecs. Presons.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 8 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 477/2020, presentada per un periodista contra el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de juny de 2020 la persona reclamant demana al Departament de Justícia a través del web de transparència de la Generalitat i després d'invocar la seva condició de periodista i l'LTAIPBG, la informació següent: "accés en format digital a la relació de totes les visites realitzades per autoritats (membres de governs, diputats, alts càrrecs, membres de corporacions locals o qualsevol persona que visiti un intern sense ser una visita personal, com a advocat o com a metge) a interns en les presons de Lledoners (Barcelona), Puig de les Basses (Girona) i El Catllar (Tarragona) des del passat 1 de juliol de 2018, on en qualsevol cas indiqui: a) La data de cada visita b) La presó visitada c) El nom, cognom i càrrec de la persona que va realitzar la visita d) El numero interns visitats per cada visita i persona.

3. La Reclamació presentada el 8 de setembre de 2020 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la sol·licitud anterior.
4. El 10 de setembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Justícia i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 21 de setembre de 2020 la GAIP rep l'informe del Departament de Justícia, que exposa haver estimat, el 30 de juliol de 2020, la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, la qual preveu facilitar la informació dins del termini de 30 dies establert per l'article 36.1 LTAIPBG, termini que hauria estat acomplert, perquè el Departament acredita haver-la facilitat el dia 10 de setembre de 2020.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la

informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

La Reclamació és inadmissible perquè és prematura. Tal com posen de manifest els antecedents, la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació va ser estimada en termini (el 30 de juliol de 2020), mitjançant una resolució que es compromet a facilitar la informació sol·licitada dins del termini de 30 dies requerit per l'article 36.1 LTAIPBG, i així ho fa, precisament l'últim dia del termini esmentat (el 10 de setembre de 2020). Per tant, quan es presenta la Reclamació, el dia 8 de setembre de 2020, encara estava obert el termini de què disposava el Departament per facilitar la informació sol·licitada.

L'article 42.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions davant la GAIP s'han d'interposar en el termini d'un mes de la resolució i l'article 32.1.d especifica que aquest mateix termini s'ha de computar des del venciment del termini previst per l'article 36.1 LTAIPBG per facilitar la informació, quan l'objecte de la reclamació no és la declaració del dret d'accés, sinó l'accés efectiu a la informació que ja ha estat objecte d'una resolució estimatòria. Així mateix, l'article

33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que infringeixen, entre altres, els terminis establerts per l'article 32 del Reglament.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent inadmetre la Reclamació 477/2020, per prematura. Això no treu que la persona reclamant pugui presentar, dins del termini d'un mes a comptar des del 10 de setembre, una nova reclamació si considera que la informació rebuda materialment no satisfà allò demanat a la seva sol·licitud d'accés a la informació pública.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de setembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 477/2020 per prematura i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.